

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/92/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7621202721
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Greguš
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7621202721.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Greguša a členiek senátu JUDr. Agnesy Hricovej a JUDr. Denisy Novotnej Mlinárscikovej vo veci starostlivosti súdu o maloletého A. B. nar. X.X.XXXX zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Poprad dieťaťa rodičov: matky C. C. B. D. nar. XX.X.XXXX bývajúcej v E. F. G. H. I. XXX/XX a otca J. B. nar. X.X.XXXX bývajúceho v E. F. D. H. I. XXXX/XX v konaní o návrhu matky na zvýšenie výživného o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 6P/135/2021-128 zo dňa 16.12.2021 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutých výrokoch (I.) o zvýšení výživného a (II.) o dlžnom výživnom.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol nasledovne:

I. Zvyšuje sa výživné zo strany otca na maloletého A. B., nar. X.X.XXXX zo sumy 100,- Eur mesačne na sumu 200- Eur mesačne, počnúc od 1.6.2021 do budúca s tým, že otec je povinný uhrádzať výživné vždy k 20. dňu v mesiaci vopred k rukám matky.

II. Dlh na výživnom na maloletého A. B., nar. X.X.XXXX za obdobie od 1.6.2021 do 30.11.2021 vo výške 598,- Eur je otec povinný splácať v mesačných splátkach vo výške 50,- Eur mesačne popri bežnom výživnom vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky na dlžnom výživnom sa stáva splatným celý dlh na výživnom.

III. Tým sa m e n í rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves, č.k. 5P/232/2017-54 zo dňa 6.3.2018 v časti výroku, ktorým bola schválená rodičovská dohoda o zvýšení výživného zo strany otca na mal. A. B. a to v časti, ktorou bola zvýšená vyživovacia povinnosť otca na mal. A. B. zo sumy 50,- Eur mesačne na sumu 100 eur mesačne.

IV. V prevyšujúcej časti súd návrh matky zamietla.

V. Návrh otca na zníženie výživného zamietla.

VI. Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku, len proti výrokom I. a II. podal otec v zákonnej lehote odvolanie. Uviedol, že nesúhlasí so zvýšením výživného, nakoľko od apríla 2021 je nezamestnaný a má zlomený členok, preto do práce ani nenastúpi, ale prácu si hľadá. Vo výškach a v hlučnom prostredí nemôže pracovať, ani v nočných zmenách. O syna sa zaujíma aj u lekárky aj v škole. Majetok nemá, ale u bývalej manželky

áno. Doteraz majetkové pomery nemá vysporiadané, lebo to nie je možné, len súdne. Býva v podnájme u sestry. Od r. 2018 musí prispievať na domácnosť (10 Eur na deň) raňajky, desiata, obed, večera, hygienické veci, pranie oblečenia a inkaso v sume 35 Eur. Lieky ho stoja od 25 do 35 Eur, mobilný telefón 15 Eur, kultúrne podujatia v tomto čase nefungujú, montérky 35 Eur, pracovná obuv 58,- Eur. Syn k nim chodil, peniaze dostal, pýtal 100 Eur na aparát, o týždeň dostal druhých 100 Eur. Na Vianoce a Veľkú noc dostal 50+50 Eur. Vysvedčenie doniesol ukázať, dostal peniaze, Emka – nevlastná sestra mu nakúpila drahé veci: mikinu, tričká, nohavice, topánky, čiapku, aj teraz pýtal topánky. To všetko nakúpila v Prahe. Po poslednom pojednávaní dňa 16.12.2021 stretol syna, fajčil. Spýtal sa čo robí a on povedal: „Chceš fasnúť?“ „Čo mám na to povedať?“ a to všetko robí na rozkaz matky. Ona bude hovoriť, že sa o syna nezaujíma. Jej manžel, keď je evidovaný na úrade musí peniaze dostávať, veď predtým pracoval a pracovať môže aj teraz. Ďalšieho pojednávania sa chce zúčastniť jeho mama aj sestra, oni nenarušia chod pojednávania, ale ona nebude môcť klamať. V prílohe pripojil potvrdenie o príjme, potvrdenie zo sociálnej poisťovne, čestné prehlásenie K. B. ohľadne platených mesačných poplatkov na stravné a inkaso. K čestnému prehláseniu pripojil prílohy mesačných splátok od r. 2018.

Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch považuje za vecne správny. Poukázala na to, že otec, ktorého súd zaviazal platiť vyššie výživné dňa 16.12.2021 si túto povinnosť neplní, neuhradil stanovenú výšku výživného v plnej sume, čo svedčí o nerešpektovaní súdneho rozhodnutia. Zdôraznila, že na pojednávaní bolo odborným posudkom o invalidite jasne preukázané, že otec je aktívny alkoholik, taktiež je aktívny fajčiar. Konštatovala, že alkoholické nápoje a tabakové výrobky nie sú zadarmo. Mobilný telefón je nadštandard. Lieky užíva na diagnózu, ktorú si spôsobil sám a nedodržiava liečebný režim. Na pojednávaní súdu jasne deklaroval svoje príjmy a výdavky. Namietala, že v odvolaní opäť uvádza nepravdu vo veci obdarovania maloletého finančnými čiastkami. Ak chcel dať synovi finančný príspevok, mal poslať šek s dodatkom, kde by uviedol okrem výšky výživného za daný mesiac aj sumu, ktorou mu prispieva navyše. Maloletý sa vyjadril jasne a zreteľne, aký finančný príspevok navyše obdržal od otca, 2 Eurá. Poukázala na to, že jeho vyjadrenia si navzájom odporujú. Uvádza, že býva v podnájme u sestry, ale nepredložil žiaden dôkaz o nájomnej zmluve. V odvolaní sa objavila nejaká tabuľka s čestným prehlásením matky otca, ktorej má uhrádzať inkaso a stravné. Táto tabuľka je irelevantná, nakoľko je svojvoľne vymyslená a nie je podložená žiadnym dôkazom. Z dôkazov ďalej vyplýva, že za mesiac január 2021 zarobil 758,72 Eur a invalidný dôchodok dostal v sume 204,40 Eur. Spolu to za január 2021 činí 963,12 Eur. Avšak v tabuľke je čestným prehlásením matky otca uvedená suma 100 Eur ako príspevok za mesiac január 2021. Ak sa odráta zo sumy 963,12 Eur suma 100 Eur, výsledná suma je 863,12 Eur, ktorá otcovi ostala. Uviedla, že zvyšné mesiace sú na tom podobne. Má za to, že odvolanie vo veci zvýšenia výživného je hlavne iniciatíva matky otca. Taktiež posielanie výživného na maloletého realizuje matka otca, čo preukázala v prílohe predloženým poštovým poukazom o platení výživného na maloleté dieťa matkou otca.

Kolíznym opatrovníkom vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že maloletý je t.č. študentom prvého ročníka Strednej odbornej školy technickej v Prešove. Náklady na zabezpečenie potrieb dieťaťa prirodzene vzrástli jeho vekom, ktorý je blízky dospelosti, ako aj nástupom na strednú školu, kde okrem iného sú zvýšené výdavky na cestovné a pobyt na internáte. Poukázal na to, že z vykonaných dôkazov je zrejmé, že otec aj napriek zdravotným obmedzeniam je schopný uplatniť sa na trhu práce a zlepšiť si tak osobnú finančnú situáciu. Podľa jeho názoru zvýšenie výživného je v záujme maloletého dieťaťa, nakoľko vyživovacia povinnosť nebola upravená tri roky.

Otec v odvolacej replike uviedol, že matka vyťahuje 13 ročné záležitosti. Keď má rodinu, nech sa o ňu stará. On sa do jej života nestará a nech mu dá pokoj. Ak píše, že alkoholické nápoje a tabakové výrobky nie sú zadarmo, pýta sa, odkiaľ má na tabakové výrobky a alkohol mal. A.. Konštatoval, že telefón má za 60 Eur a pretelefonuje 15 Eur aj za dva mesiace a synovi prispieva 20 Eur mesačne. Zdôraznil, že lieky užíva a na kontroly chodí každý pol rok. Uviedol, že maloletému dala babka 100+100+100 Eur, ktoré zobral. Chodil k nim aj 3 krát do týždňa s kamarátkou, pričom aj sestra mu dala peniaze. Poprel, že predložená tabuľka je vymyslená, lebo on nežije a nebýva pod mostom. Naproti tomu u nich nie raz spal pod stanom, lebo zamkli a musel si variť sáčkovú polievku. K tvrdeniu matky o jeho zárobku v 1/2021 v sume 758,72 Eur a že ďalšie mesiace sú podobné, uviedol, že ďalšie mesiace boli nulové, poberal len invalidný dôchodok 204,40 Eur. Nevidí nič zlé na tom, že šeky mu vypisuje mama. Žiada súd, aby mu

vypočítal výšku výživného z toho, čo poberá, čiže zo sumy 204,40 Eur od marca 2021. Navyiac od roku 2022 je nezamestnaný, čo sa dá overiť na sociálnej poisťovni.

Matka v odvolacej duplike uviedla, že boli jasne a zreteľne preukázané pomery na strane maloletého a aj kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť. V prílohe poslala fotokópiu cestného lístka, ktorého cena pre žiaka je zvýšená zo sumy 2,20 Eur na 2,40 Eur za jednu cestu v smere Levoča - Prešov alebo Prešov - Levoča. To mesačne činí rozdiel v sume 1,60 Eur v porovnaní s výdavkami v čase pojednávania. Taktiež sa neustále zvyšujú výdavky na stravu, ošatenie, bývanie a iné. Zdôraznila, že otcovi sa pred dlhým časom skončila vyživovacia povinnosť na dcéru K.. O syna sa nestará, nejaví o neho žiaden záujem, čo bolo na súdnom pojednávaní jasne preukázané a potvrdené výpoveďou maloletého. Má za to, že osobné útoky zo strany otca nie sú predmetom súdneho pojednávania. Žiada, aby odvolanie otca vo veci zvýšenia výživného súd zamietol v plnom rozsahu ako nedôvodné. V prílohe predložila pokladničný doklad o nákupe obuvi a cestovný lístok Levoča - Prešov.

Ďalšie vyjadrenia dourčené neboli.

Odvolací súd konštatuje, že výroky III. až VI. napadnutého rozsudku odvolaním napadnuté neboli, nadobudli právoplatnosť, preto neboli predmetom preskúmania odvolacím súdom (§ 367 ods. 2 CSP).

Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z § 65 a § 66 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine, v súlade s § 191 ods. 1 CSP vyhodnotil dôkazy, pričom prihliadol na všetko, čo vyšlo v konaní najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci konania, preto je odôvodnenie rozsudku presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Úvahy súdu prvej inštancie týkajúce sa posúdenia zmien pomerov, ktoré nastali od predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom nie sú svojvoľné, ale vychádzajú z ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu.

Na zdôraznenie správnosti napadnutých výrokov rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd dodáva, že predpokladom zmeny rozhodnutia o výživnom podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine je výrazná zmena pomerov na strane oprávneného alebo povinného, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom, pričom musí ísť o zmenu trvalú, nielen prechodnú a musí sa jednať o zásadnú zmenu v tých okolnostiach, z ktorých vychádzalo predchádzajúce rozhodnutie súdu o výživnom. Pri rozhodovaní o zmene výživného sa obdobne použijú zásady, ktoré sú rozhodujúce pre určenie výživného, v tomto prípade ust. § 62 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Kritériami určovania rozsahu vyživovacej povinnosti v zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení sú odôvodnené potreby dieťaťa, ako aj možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov. Pokiaľ ide o odôvodnené potreby dieťaťa, nie sú to len náklady vo vlastnom zmysle slova, teda zabezpečenie stravy, ale aj hmotné

potreby, ako aj šatstvo bielizeň, náklady na bývanie, potreby súvisiace s rozširovaním a prehĺbovaním vzdelania, rozvojom jeho záujmov, prípravou na budúce povolanie, kultúrne, športové a rekreačné potreby. Miera týchto potrieb je odstupňovaná a závisí predovšetkým od veku každého dieťaťa a jeho zdravotného stavu, pričom ak to možnosti a schopnosti rodičov dovoľujú, má výživné zabezpečovať primeraný podiel na výhodách, ktoré dovoľujú možnosti rodičov. Odôvodnené potreby detí v rovnakom veku a na rovnakom stupni školskej dochádzky sú spravidla rovnaké, pokiaľ nie sú v určitom konkrétnom prípade zvýšené v dôsledku zhoršeného zdravotného stavu, finančne náročnej záujmovej alebo športovej činnosti, prípadne, ak rozumové schopnosti dieťaťa odôvodňujú nadštandardné vzdelávanie, to znamená, že bežné potreby dieťaťa nevybočujúce z rámca potrieb iných detí v tomto veku a na rovnakom stupni školskej dochádzky je možné považovať za všeobecne známu skutočnosť a nie je potrebné ich osobitne dokazovať. Napokon súdna prax ustálila, že zmenou pomerov dieťaťa je aj relevantné zhoršenie zdravotného stavu dieťaťa, ktorá skutočnosť sa spravidla zásadným spôsobom prejavuje v jeho odôvodnených potrebách, na uspokojovaní ktorých sa majú podieľať obaja rodičia primerane svojim možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom, ako aj samotné plynutie doby, v dôsledku ktorej dochádza k nárastu odôvodnených potrieb detí v súvislosti s ich vekom a rastom.

Z obsahu spisu vyplýva, že vyživovacia povinnosť otca k mal. A. bola naposledy upravená rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 5P/232/2017-54 zo dňa 6.3.2018, ktorým bola schválená rodičovská dohoda o zvýšení výživného zo sumy 50 Eur mesačne na 100 Eur mesačne. V čase predchádzajúcej úpravy matka s dieťaťom bývala v trojizbovom byte, pričom v spoločnej domácnosti s nimi býval aj jej bývalý manžel. Matke bol poskytovaný rodičovský príspevok 214,56 Eur mesačne a prídavok na dieťa v sume 47,36 Eur mesačne. Mal. A. navštevoval 6. ročník základnej školy, s čím mala matka výdaje v súvislosti so školskými potrebami a pomôckami, ale aj s mimoškolskou činnosťou. Maloletý bol alergikom, navštevoval imunoalergickú poradňu, mal problémy s nohami a zvýšené výdaje so zubným ošetrovaním. Otec bol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, vyradený bol z dôvodu vzniku pracovného pomeru.

Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vzhľadom na predmet konania, ktorým je rozhodovanie o zmene výživného, správne porovnával pomery účastníkov konania v čase predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom s pomermi existujúcimi v čase jeho rozhodovania o návrhu matky na zvýšenie výživného v súlade s § 78 ods. 1 Zákona o rodine. K odvolacej argumentácii otca o znížení jeho príjmu a zvýšených výdavkov odvolací súd uvádza, že na zníženie alebo stratu príjmu povinného rodiča je možné prihliadať len v prípade preukázania dôležitého dôvodu, ktorý vznikol objektívne bez zavinenia rodiča, a takým môže byť napríklad preukázateľne výrazné zhoršenie zdravotného stavu znemožňujúce jeho doterajší výkon práce, skončenie pracovného pomeru z organizačných dôvodov, prípadne zníženie príjmu opäť na strane zamestnávateľa a pod., teda dôvody, ktoré povinný rodič nemôže ovplyvniť. Z obsahu preskúmaného spisu vyplýva, že súd prvej inštancie pri určení výživného na maloletého syna vychádzal zo sumy minimálnej mzdy, ktorá v tom čase bola 623 Eur (v čistom 508,44 Eur) mesačne a sumy minimálnej mzdy za každú hodinu odpracovanú zamestnancom v sume 3,580 Eura, a ktorú by otec podľa názoru súdu mohol a mal byť schopný zarobiť, čo spolu s invalidným dôchodkom 204,40 Eur mesačne predstavuje 712,84 Eur. Pokiaľ teda otec argumentuje znížením jeho príjmu z dôvodu, že nie je zamestnaný, odvolací súd dodáva, že princíp potenciality má prednosť pred princípom fakticity, to znamená, že súd je povinný prihliadať aj k zjavne nevyužitým schopnostiam povinného rodiča. Pre určenie výšky vyživovacej povinnosti preto nie je smerodajné, aký príjem rodič v skutočnosti dosahuje, alebo či vôbec pracuje, ale to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosti, zručnosti, pracovné skúsenosti a pod. Odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je zákonná povinnosť, z čoho vyplýva, že každý rodič je povinný usmerňovať svoje pracovné a životné aktivity tak, aby plnenie vyživovacej povinnosti k dieťaťu nebolo ohrozené. Každý rodič si musí uvedomovať svoju rodičovskú zodpovednosť a primerane k tomu prispôbiť i svoj osobný život, a teda vynaložiť zvýšené úsilie na dosiahnutie primeraného príjmu na zabezpečenie odôvodnených potrieb všetkých vyživovaných osôb. Vzhľadom na uvedené preto neobstojí argumentácia otca, že jeho skutočný príjem je v sume 204,40 Eur mesačne (invalidný dôchodok). V prospech otca nemožno vyhodnotiť ani jeho tvrdenie, že k ukončeniu pracovného pomeru došlo z dôvodu nadbytočnosti zamestnanca, avšak na základe predloženej lekárskej správy o invalidite bolo zistené, že táto je zapríčinená alkoholizmom ťažkej formy. Z uvedeného vyplýva, že k zníženiu alebo strate príjmu otca nie je možné prihliadať, pretože

preukázateľne zhoršenie zdravotného stavu znemožňujúce jeho doterajší výkon práce a skončenie pracovného pomeru je zapríčinené ním, pretože to mohol ovplyvniť tým, ak by prestal užívať alkoholické nápoje. Nedôvodná je argumentácia otca, že doposiaľ nemajú s matkou vyporiadané BSM, nakoľko uvedená skutočnosť sa týka ich spoločne nadobudnutého majetku, a jeho prípadné ne/vyporiadanie nemá vplyv na predmetné konanie. Pokiaľ by odvolací súd akceptoval úvahy otca v odvolaní, že vo vzťahu k jeho vyživovacej povinnosti je potrebné zohľadniť všetky finančné prostriedky a pomoc od sestry, príbuzných a z logiky vecí nielen od nich, mohlo by dochádzať až k takým absurdným situáciám, keď by napríklad výživné od matky dosahovalo výšku, ktorá by podľa súdu plne zodpovedala potrebám dieťaťa a otec, ktorý by sa na jeho výžive nijako nepodieľal, by bol súdom pozbavený tejto povinnosti s odôvodnením, že potreby dieťaťa sú v plnom rozsahu uspokojované matkou. Taktiež je potrebné dodať, že súčasný manžel matky nemá vyživovaciu povinnosť k mal. A..

Odvolací súd zdôrazňuje, že rodič, ktorý sa o dieťa osobne stará, plní si vyživovaciu povinnosť prevažne poskytovaním vecných plnení ako je bývanie, strava, nákup ošatenia, zabezpečenie zdravotnej starostlivosti a pod. a osobnou starostlivosťou. Výživným sa rozumejú náklady na uspokojovanie všetkých životných potrieb toho, komu je poskytované v súvislosti s jeho všestranným rozvojom, tak po stránke fyzickej ako aj po stránke duševnej. Pokiaľ otec poukazuje na dosahovaný príjem matky, tieto okolnosti nemajú podstatný vplyv na určený rozsah vyživovacej povinnosti z jeho strany. V uvedenom prípade by zníženie výživného pre dieťa, resp. jeho nezvýšenie vzhľadom na dobu, ktorá uplynula od predchádzajúcej úpravy pomerov (rok. 2018), ako aj výraznej zmene odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa, ktoré nie je schopné samo sa živiť, znamenalo posunúť zodpovednosť povinného rodiča za zdravie a život dieťaťa len na druhého rodiča, ktorý sa navyše o dieťa osobne stará a dobrovoľne si plní vyživovaciu povinnosť k dieťaťu. Argumentácia otca pôsobí fakticky aj v právnej rovine smerom k vyživovacej povinnosti voči maloletému dieťaťu nevyvážené a dovoľuje skôr záver, že subjektívne vnímanie vlastnej situácie mu bráni objektívne posúdiť podstatnú zmenu rozsahu odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa preukázaných v priebehu konania na súde prvej inštancie. Rozhodnúť tak v súlade s návrhom otca by znamenalo neúmerne posunúť ešte väčší podiel zodpovednosti za duševný a fyzický rast maloletého na matku, čo by bolo nepochybne v rozpore aj s relevantnými ustanoveniami Zákona o rodine.

Odvolací súd preskúmal aj napadnutý výrok o dlžnom výživnom. Zdôrazňuje, že dlžné výživné súd prvej inštancie správne vypočítal za obdobie od podania návrhu, t.j. od 1.6.2021 do konca mesiaca, kedy vo veci rozhodol, t.j. do 30.11.2021. Výživné bolo zvýšené zo sumy 100 Eur mesačne na 200 Eur mesačne, teda dlh na výživnom je za jeden mesiac 100 Eur. Za obdobie od 1.6.2021 do 30.11.2021 potom vznikol dlh za 6 mesiacov v sume 600 Eur. V konaní bolo nepochybne preukázané, že v danom období otec zaplatil mal. A. navyše na výživnom 2 Eurá. Po odpočítaní tejto sumy od celkového dlhu na výživnom vychádza, že otcovi vznikol dlh na výživnom 298 Eur, ktorý súd prvej inštancie v súlade s ust. § 232 ods. 3, 4 CSP povolil otcovi splácať tak, aby bol splatený do pol roka, čo nie je v rozpore so záujmom maloletého a zohľadňuje aj zárobkové a majetkové pomery otca.

Pretože konajúci súd správne a zákonne rozhodol, odvolací súd potvrdil rozsudok v napadnutých výrokoch ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP a podľa § 387 ods. 2 CSP sa v odôvodnení obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a na zdôraznenie doplnil ďalšie dôvody.

Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 vety druhej CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde,

ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).